

ευρωπαϊκός

ευρωπαϊκός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<Ευρωπαίος + κατάλ. -ικός], ευρωπαϊκός· το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα ευρωπαϊκά, α.** τα μοντέρνα ρούχα δυτικού στιλ: «ήρθε ντυμένος ευρωπαϊκά και καμάρωνε σαν γύφτικο σκεπάρνι». Η λ. ήταν διαδεδομένη από τις αρχές του αιώνα μας μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1960 και είχε αντικαταστήσει τη λ. *φράγκικα* που είχε την ίδια σημασία, σε αντιδιαστολή με τα ρούχα ελληνικού ή ανατολικού στιλ. Κατόπιν αντικαταστάθηκε και αυτή από τη λ. *εισαγωγής* (βλ. λ.). **β.** τα μοντέρνα τραγούδια ή οι χοροί δυτικού στιλ: «είναι όλη τη μέρα κλεισμένος στο δωμάτιό του κι ακούει ευρωπαϊκά || μετά τα ζεμπέκικα και τα τσιφτετέλια αρχίσαμε τα ευρωπαϊκά». Επίρρ. **ευρωπαϊκά**.

- *εεε, οοο, το πήραμε, το πήραμε το ευρωπαϊκό!* νικητήρια επαναλαμβανόμενη ιαχή των Ελλήνων φιλάθλων, μετά την κατάκτηση του ευρωπαϊκού κυπέλλου από την Εθνική ποδοσφαιρική ομάδα στην Πορτογαλία το 2004.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας